

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากผลการศึกษาที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ชาวเขาเผ่าม้ง ในอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านแม่สาใหม่ หมู่บ้านบวกเตย หมู่บ้านผานกกก หมู่บ้านบวกจั่น หมู่บ้านหนองหอยเก่า หมู่บ้านหนองหอยใหม่ หมู่บ้านแม่ขี และหมู่บ้านห้วยเต่ารุ ซึ่งมีประชากร 3,152 คน และผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวนทั้งหมด 368 คน คิดเป็นร้อยละ 92 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เพื่อสอบถามถึงทัศนคติของชาวเขาเผ่าม้งต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติด และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินนโยบายการปราบปรามยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ประมวลและเรียบเรียงผลการศึกษา คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพปัญหา ยาเสพติดตามการรับรู้ ทัศนคติของชาวเขาเผ่าม้งที่มีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติด ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อนโยบายปราบปรามยาเสพติด และผลการทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 368)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	212	57.6
หญิง	156	42.4
รวม	368	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ชาวเขาเผ่าม้งในอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน เป็นเพศชาย จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 เพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4

ตารางที่ 4.2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 366)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 - 30 ปี	211	57.7
31 - 50 ปี	139	38.0
51 - 81 ปี	16	4.4
รวม	366	100.0
อายุเฉลี่ย 30.42 ปี		
ไม่ระบุ 2 คน		

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ชาวเขาเผ่าม้งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 30.42 ปี ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 15 - 30 ปี จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาอายุระหว่าง 31 - 50 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และอายุระหว่าง 51 - 81 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

ตารางที่ 4.3 สถานภาพการสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 368)

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	112	30.4
สมรส	243	66.0
หม้าย / หย่าร้าง	13	3.5
รวม	368	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ชาวเขาเผ่าม้งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน ส่วนใหญ่สมรสแล้ว จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 มีสถานภาพโสด จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 และเป็นหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 4.4 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 368)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	116	31.5
ประถมศึกษา	97	26.4
มัธยมศึกษาตอนต้น	53	14.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย	71	19.3
อนุปริญญาขึ้นไป	31	8.4
รวม	368	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ส่วนใหญ่ชาวเขาเผ่าม้งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้เรียนหนังสือ มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 97 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 และ 19.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 365)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	57	15.6
ทำไร่ นา สวน	224	61.4
ค้าขาย	19	5.2
ลูกจ้าง / พนักงาน	62	17.0
แม่บ้าน / พ่อบ้าน / ไม่ประกอบอาชีพ	3	0.8
รวม	365	100.0

ไม่ระบุ 3 คน

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ชาวเขาเผ่าม้งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ทำไร่ ทำนา ทำสวน จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาเป็นลูกจ้าง / พนักงาน จำนวน 62 คน และรับจ้างทั่วไป จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และ 15.5

ตารางที่ 4.6 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 350)

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 3,000 บาท	197	56.3
3,000 - 5,000 บาท	114	32.6
5,000 บาท ขึ้นไป	39	11.1
รวม	350	100.0

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน = 2732.76

ไม่ระบุ 18 คน

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ชาวเขาเผ่าม้งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 2732.76 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 3,000 - 5,000 บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 และรายได้มากกว่า 5,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

4.2 สภาพปัญหาสุขภาพติดตามการรับรู้

ตารางที่ 4.7 การพบเห็นหรือทราบว่ามีการเสพยาเสพติดในหมู่บ้าน (N = 367)

การเสพยาเสพติดในหมู่บ้าน	ร้อยละ
มี	30.0
ไม่มี	70.0
รวม	100.0

ไม่ระบุ 1 คน

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การพบเห็นหรือทราบว่ามีการเสพยาเสพติดในหมู่บ้านของชาวเขาเผ่าม้งนั้น ส่วนใหญ่ชาวเขาเผ่าม้ง คือ ร้อยละ 70.0 ไม่พบเห็นหรือไม่ทราบว่ามีการเสพยาเสพติดในหมู่บ้านของตน มีชาวเขาเผ่าม้งเพียงร้อยละ 30.0 เท่านั้น ที่พบเห็นหรือทราบว่ามีการเสพยาเสพติดในหมู่บ้าน

ตารางที่ 4.8 ความสามารถในการดูจากบุคลิกลักษณะของผู้เสพยาเสพติด (N = 367)

ความสามารถในการดูจากบุคลิกลักษณะของผู้เสพยาเสพติด	ร้อยละ
ทราบ	70.6
ไม่ทราบ	29.4
รวม	100.0
ไม่ระบุ 1 คน	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ส่วนใหญ่ชาวเขาเผ่าม้ง ร้อยละ 70.6 สามารถทราบว่าบุคคลใดเสพยาเสพติดโดยดูจากบุคลิกลักษณะของผู้เสพ มีชาวเขาเผ่าม้งเพียงร้อยละ 29.4 ที่ไม่สามารถดูจากบุคลิกลักษณะของผู้เสพยาเสพติดแล้วทราบว่าบุคคลใดเสพยาเสพติดบ้าง

ตารางที่ 4.9 ประเภทของยาเสพติดที่มีการเสพในหมู่บ้าน (N = 368)

ประเภทของยาเสพติดที่มีการเสพในหมู่บ้าน	ร้อยละ
ยาบ้า	60.3
ฝิ่น	29.6
เฮโรอีน	25.0
สารระเหย	7.9
กัญชา	10.9
อื่นๆ	1.4

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประเภทของยาเสพติดที่มีการเสพในหมู่บ้านของชาวเขาเผ่าม้ง ส่วนใหญ่จะเป็นยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมาคือ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา และสารระเหย โดยคิดเป็นร้อยละ 29.6 25.0 10.9 และ 7.9 ตามลำดับ สาเหตุที่ยาบ้า ฝิ่นและเฮโรอีนเป็นที่นิยม เนื่องจากยาบ้ามีราคาถูกและมีผู้ลักลอบนำเข้ามาจำหน่ายในหมู่บ้าน ส่วนฝิ่นก็สามารถปลูกเอง และเฮโรอีนแม้มีราคาแพง แต่การออกฤทธิ์ก็มีความรุนแรงมากกว่าประเภทอื่น

ตารางที่ 4.10 จำนวนผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้าน (N = 255)

จำนวนผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้าน	ร้อยละ
ไม่มีผู้ติดยา	65.1
มีไม่เกิน 10 คน	30.6
มีมากกว่า 10 คน	4.3
รวม	100.0
ค่าเฉลี่ย = 2.43	
ไม่ระบุ 113 คน	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้านโดยเฉลี่ย มีจำนวน 2 - 3 คน คือ ส่วนใหญ่ชาวเขาเผ่าม้ง ร้อยละ 65.1 เห็นว่าไม่มีผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้านของตน รองลงมา ร้อยละ 30.6 เห็นว่าในหมู่บ้านมีจำนวนผู้ติดยาเสพติดไม่เกิน 10 คน และมีเพียงร้อยละ 4.3 ที่เห็นว่ามีจำนวนผู้ติดยาเสพติดมากกว่า 10 คน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสังคมเผ่าม้งที่เป็นอยู่ มีลักษณะเครือญาติเกี่ยวพัน จึงกลัวการถูกรวดสอบ ปรามปราม และจับกุม ดังนั้น จึงแสดงความเห็นว่าในหมู่บ้านไม่มีผู้เสพยาเสพติด

ตารางที่ 4.11 สาเหตุสำคัญของการติดยาเสพติดในหมู่บ้าน (N = 365)

สาเหตุสำคัญของการติดยาเสพติดในหมู่บ้าน	ร้อยละ
ยาเสพติดหาซื้อง่าย ราคาถูก	12.3
ค่านิยมของชุมชน	11.8
ผู้เสพยาเสพติดขาดความรู้ในเรื่องโทษของยาเสพติด	57.5
เจ้าหน้าที่ไม่ทำการปรามปรามอย่างจริงจัง	14.2
อื่น ๆ	4.1
รวม	100.0
ไม่ระบุ 3 คน	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า สาเหตุสำคัญที่สุดของการติดยาเสพติดในหมู่บ้านของชาวเขาเผ่าม้ง คือ ผู้เสพยาเสพติดขาดความรู้ในเรื่องโทษของยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาชาวเขาเผ่าม้งเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ทำการปรามปรามอย่างจริงจัง และเห็นว่ายาเสพติดในหมู่บ้านนั้น หาซื้อง่าย และมีราคาถูก ประกอบกับค่านิยมของชุมชนก็เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้มีการติดยาเสพติดในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 14.2 12.3 และ 11.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ระดับความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน (N = 367)

ระดับความรุนแรงของปัญหายาเสพติด	ร้อยละ
ระดับมาก	13.4
ระดับปานกลาง	31.9
ระดับน้อย	54.8
รวม	100.0
ไม่ระบุ 1 คน	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ชาวเขาเผ่าม้งส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านของตน มีความรุนแรงอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาชาวเขาเผ่าม้งเห็นว่าปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านมีระดับความรุนแรงอยู่ในระดับปานกลาง และระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.9 และ 13.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ผลกระทบของปัญหายาเสพติดในชุมชน (N = 367)

ผลกระทบของปัญหายาเสพติดในชุมชน	ร้อยละ
ระดับมาก	59.9
ระดับปานกลาง	24.0
ระดับน้อย	16.1
รวม	100.0
ไม่ระบุ 1 คน	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ชาวเขาเผ่าม้งส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหายาเสพติดมีผลกระทบกับชุมชนระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 59.9 รองลงมาชาวเขาเผ่าม้งเห็นว่าปัญหายาเสพติดมีผลกระทบกับชุมชนในระดับปานกลาง และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ 16.1 ตามลำดับ ผลกระทบดังกล่าว ได้แก่ การถูกตรวจสอบจากภาครัฐ และการถูกสังคมจับตามองพฤติกรรมต่างๆ

4.3 ทศนคติของชาวเขาเผ่าม้งที่มีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติด

ตารางที่ 4.14 ทศนคติของชาวเขาเผ่าม้งที่มีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติด (N = 368)

ประโยค	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. การทราบสาเหตุและความเป็นมา ของนโยบายการปราบปรามยาเสพติด (ไม่ระบุ 1 คน)	38.1	49.0	12.0	0.3	0.5	4.23
2. การทราบถึงมาตรการของนโยบาย ต่างๆ เกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด ที่นำมาปฏิบัติ (ไม่ระบุ 2 คน)	26.0	52.7	19.1	1.4	0.8	4.01
3. การทราบถึงวิธีปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องและกระบวนการ ในการปราบปรามตามนโยบาย ฯ (ไม่ระบุ 1 คน)	21.5	39.2	37.6	1.1	0.5	3.80
4. การทราบเกี่ยวกับหน่วยงานที่เข้า ร่วมกันในการปฏิบัติตามนโยบาย ฯ (ไม่ระบุ 4 คน)	17.9	32.4	47.0	1.9	0.8	3.64
5. นโยบาย ฯ มีความเหมาะสมกับ สถานการณ์ในปัจจุบัน (ไม่ระบุ 2 คน)	28.1	57.4	11.5	1.1	1.9	4.08
6. ประชาชนในหมู่บ้านให้ความร่วม มือในการปฏิบัติตามนโยบายฯ อย่าง เต็มที่ (ไม่ระบุ 1 คน)	24.3	56.9	16.3	1.4	1.1	4.01
7. ความคิดเห็นว่านโยบาย ฯ ที่ออกมา จะประสบความสำเร็จมาก (ไม่ระบุ 8 คน)	26.7	35.8	35.6	0.8	1.1	3.86
8. ความคิดเห็นว่านโยบาย ฯ ที่ออกมา สามารถปฏิบัติได้จริง (ไม่ระบุ 2 คน)	25.1	44.3	28.4	1.1	1.1	3.91

ประโยค	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
9. ความเห็นด้วยกับนโยบายฯ และ มาตรการปราบปรามยาเสพติดที่นำ ออกมาใช้ (ไม่ระบุ 1 คน)	25.9	61.0	10.6	1.6	0.8	4.09
10. ความพึงพอใจในนโยบาย ฯ และ มาตรการปราบปรามยาเสพติดที่นำ ออกมาใช้	34.0	53.0	9.8	1.4	1.9	4.15
11. นโยบาย ฯ ทำให้เกิดความปลอด ภัยในชีวิตและทรัพย์สินต่อประชาชน	39.9	48.6	9.2	0.8	1.4	4.25
12. นโยบาย ฯ สามารถลดปัญหา สังคมได้ (ไม่ระบุ 2 คน)	32.0	48.6	18.6	0.5	0.3	4.11
13. นโยบาย ฯ ทำให้จำนวนผู้เสพ ยาเสพติดลดลง (ไม่ระบุ 1 คน)	36.8	49.6	12.5	0.5	0.5	4.21
14. นโยบายฯ ก่อให้เกิดการใช้กำลัง ปราบปรามที่รุนแรงมากขึ้น (ไม่ระบุ 1 คน)	16.3	40.9	33.0	7.1	2.7	3.61
15. นโยบายฯ ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถ ใช้อำนาจเกินขอบเขต (ไม่ระบุ 2 คน)	14.8	33.1	38.5	8.5	5.2	3.43
16. นโยบายฯ ทำให้คนในชุมชนเกิด ความวิตกกังวลหรือหวาดกลัวมาก ยิ่งขึ้น (ไม่ระบุ 1 คน)	13.6	46.6	32.7	4.9	2.2	3.64
17. ควรมีมาตรการบำบัดมากกว่าการ ปราบปราม	19.8	53.3	15.8	6.5	4.6	3.77
18. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีความพร้อม ในการปฏิบัติหน้าที่	16.8	47.8	32.6	1.9	0.8	3.78

ค่าเฉลี่ยรวม = 74.78

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ชาวเขาเผ่าม้งมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติด โดยดูจากค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติดังกล่าวที่มีค่าเท่ากับ 74.78 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์กลางที่กำหนดไว้คือ 36 คะแนน (ค่าของทัศนคติสูงสุด 90 คะแนน และค่าของทัศนคติต่ำสุด 18 คะแนน) ผู้วิจัยจะเรียงตามลำดับประโยคของทัศนคติที่เห็นด้วยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

ชาวเผ่าม้งคิดว่านโยบายการปราบปรามยาเสพติด ทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินต่อประชาชนมากที่สุด รองลงมาชาวเผ่าม้งได้ทราบสาเหตุและความเป็นมาของนโยบายการปราบปรามยาเสพติด และคิดว่านโยบายการปราบปรามยาเสพติดดังกล่าว จะทำให้จำนวนผู้เสพยาเสพติดลดลง โดยชาวเผ่าม้งนั้นมีความพึงพอใจในนโยบายฯ และมาตรการปราบปรามยาเสพติดที่น่าออกมาใช้ เนื่องจากเห็นว่านโยบายการปราบปรามยาเสพติดข้างต้นสามารถลดปัญหาสังคมได้ ตามลำดับ ซึ่งการที่ชาวเผ่าม้งเห็นด้วยในนโยบาย ฯ และมาตรการปราบปรามยาเสพติดที่น่าออกมาใช้นั้น ส่วนหนึ่งเห็นว่านโยบายการปราบปรามยาเสพติดมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ ชาวเผ่าม้งยังทราบถึงมาตรการของนโยบายต่างๆ เกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดที่นำมาปฏิบัติ และคิดว่าประชาชนในหมู่บ้านให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพราะเห็นว่านโยบายเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดที่ออกมาสามารถปฏิบัติได้จริง และในการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะประสบความสำเร็จอย่างมาก ซึ่งชาวเขาเผ่าม้งยังทราบถึงวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องและกระบวนการในการปราบปรามตามนโยบายฯ อีกด้วย และคิดว่าภาครัฐควรมีมาตรการบำบัดผู้ติดยาเสพติดมากกว่าการปราบปรามยาเสพติด

อย่างไรก็ตาม ชาวเขาเผ่าม้งก็เห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาเสพติดมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ และชาวเขาเผ่าม้งก็ทราบถึงหน่วยงานที่ร่วมมือกันปฏิบัติตามนโยบาย ฯ แต่มีบางส่วนที่คิดว่านโยบายการปราบปรามยาเสพติด ทำให้คนในชุมชนเกิดความวิตกกังวลหรือหวาดกลัวมากยิ่งขึ้น เนื่องจากนโยบายการปราบปรามยาเสพติดดังกล่าว นับวันก่อให้เกิดการใช้กำลังปราบปรามที่รุนแรงมากขึ้น ซึ่งอาจทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจเกินขอบเขตก็เป็นได้

4.4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของชาวเขาเผ่าม้งที่มีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติด

ในการปราบปรามยาเสพติด ชาวเขาเผ่าม้งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ หลายประการดังนี้

1. นโยบายปราบปรามยาเสพติด มีช่องว่าง เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิด โดยมีช่องทางในการหลีกเลี่ยง หรือเลือกปฏิบัติกับผู้กระทำผิดบางราย ทั้งนี้เกิดจากการกำหนดบทลงโทษผู้กระทำผิดยังไม่ชัดเจน เจ้าหน้าที่ของรัฐมีโอกาสใช้ดุลยพินิจของตนเองมากเกินไป

2. รัฐให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการปราบปรามยาเสพติดมากเกินไปจนขอบเขตการปฏิบัติงานทำให้เกิดการใช้อำนาจโดยมิชอบ เพื่อแลกกับการรับผลประโยชน์ เช่น มีการใส่ความประชาชนผู้บริสุทธิ์ แล้วเรียกร้องเงินทองเพื่อแลกกับการไม่ถูกดำเนินคดี

3. การเข้าปราบปราม จับกุม รวมถึงการวิสามัญของเจ้าหน้าที่รัฐ ทำให้ประชาชนหรือผู้บริสุทธิ์เกิดความหวาดกลัว เนื่องจากที่ผ่านมา การปราบปรามยาเสพติดนั้นทำให้คนบริสุทธิ์ต้องสูญเสียชีวิต ประกอบกับวิธีการปราบปรามของรัฐ ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงทำให้ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

4. ประชาชนทั่วไปและเจ้าหน้าที่รัฐที่รับนโยบายการปราบปรามยาเสพติดมาปฏิบัติ ยังขาดความรู้ความเข้าใจในนโยบายฯ ทำให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร และในการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ โดยการจับกุมบางครั้ง เจ้าหน้าที่รัฐขาดความรอบคอบในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะเรื่องของการกลั่นกรองข่าว เห็นได้จากการเข้าจับกุมผิดตัว ซึ่งทำให้คนที่บริสุทธิ์ถูกวิสามัญฆาตกรรมหลายครั้ง

5. ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีความเป็นธรรมโดยเลือกปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากในการจับกุมแต่ละครั้ง ผู้ต้องหาจะเป็นเพียงระดับลูกน้องเท่านั้น ไม่ได้เป็นหัวหน้าขบวนการ ซึ่งเห็นได้จากการปราบปรามยาเสพติดเท่าที่ติดตามข่าวมาหรือเท่าที่พบเห็นสามารถปราบได้เฉพาะกับกลุ่มบุคคลชั้นล่างที่มีฐานะยากจนไม่ค่อยมีความรู้แต่กับระดับใดๆ หรือมีอำนาจสูงๆ ยังไม่สามารถปราบปรามได้อย่างจริงจัง

6. นโยบายการปราบปรามยาเสพติดเป็นนโยบายที่ใช้ความรุนแรง คือ นโยบายทำให้เกิดการวิสามัญฆาตกรรมหรือการฆ่าตัดตอนเป็นเครื่องมือหลักในการปราบปราม โดยเฉพาะการฆ่าตัดตอนที่ไม่สามารถนำผู้กระทำผิดมาลงโทษได้ ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เท่าใดนัก

อย่างไรก็ตาม แม้ในการปราบปรามยาเสพติดของรัฐจะมีข้อบกพร่องหลายประการซึ่งทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคดังที่กล่าวมาข้างต้น ชาวเขาเผ่าม้งก็ยังคงมีความเห็นว่านโยบายการปราบปรามยาเสพติดก็ทำให้ปัญหายาเสพติดของชุมชนในปัจจุบันลดความรุนแรงลงไปมาก ทั้งคนเสพและคนค้ามีจำนวนลดลงอย่างเห็นได้ชัด

ดังนั้น รัฐจึงควรที่จะมีการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดตามนโยบายนี้ต่อไป แต่ในการดำเนินการปราบปรามดังกล่าว ก็อยากให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลา และต้องทำหน้าที่ให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม เที่ยงธรรม เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้ประชาชนที่บริสุทธิ์ทำความดีโดยมั่นใจว่าจะได้รับการคุ้มครองอย่างปลอดภัย

4.5 การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาครั้งนี้ มีสมมติฐานคือ ชาวเขาเผ่าม้งมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติดในระดับหมู่บ้านของรัฐบาล

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยทัศนคติของชาวเขาเผ่าม้งที่มีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติด

ทัศนคติของชาวเขาเผ่าม้งที่มี ต่อนโยบายการปราบปราม ยาเสพติด	คะแนน
ค่าเฉลี่ยรวม	74.78
เกณฑ์กลาง	36
คะแนนน้อยที่สุด	18
คะแนนมากที่สุด	90

จากการศึกษาทัศนคติของชาวเขาเผ่าม้งที่มีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติดในตารางที่ 4.14 พอสรุปผลการศึกษได้ดังแสดงในตารางที่ 4.15 ว่า ชาวเขาเผ่าม้งมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล ซึ่งพบว่ามีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 74.78 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์กลางที่กำหนดไว้ คือ 36 คะแนน จากคะแนนมากที่สุด 90 คะแนน และคะแนนน้อยที่สุด 18 คะแนน

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า ชาวเขาเผ่าม้งมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติดในระดับหมู่บ้านของรัฐบาล ซึ่งสามารถอธิบายผลการศึกษาค้นคว้าได้ว่าชาวเขาเผ่าม้งมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล โดยเฉพาะในเรื่องผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินต่อประชาชนและชุมชน เนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในปัจจุบันกลายเป็นปัญหาระดับชาติ และกลุ่มเป้าหมายที่ตกเป็นเหยื่อของสังคมจากปัญหาดังกล่าวก็คือ กลุ่มชาวเขาโดยเฉพาะชาวเขาเผ่าม้ง ทำให้ภาพพจน์ของชาวเขาเผ่าม้งเสียหาย และการปลูกฝังค่านิยมว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่เลวร้าย ประกอบกับความสำเร็จจากการดำเนินการและมาตรการต่างๆ ตามนโยบายที่รัฐบาลได้นำเสนอออกมาว่า นโยบายดังกล่าวได้ทำให้ปัญหายาเสพติดลดลง และจำนวนผู้เสพยาเสพติดลดลงเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งพิจารณาได้จากสถิติการจับกุมยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งก็ยิ่งทำให้ชาวเขาเผ่าม้งกลุ่มดังกล่าวเห็นว่านโยบายการปราบปรามยาเสพติดเป็นนโยบายที่ดี แม้ว่านโยบายดังกล่าว จะก่อให้เกิดการใช้กำลังปราบปรามที่รุนแรงมากขึ้น และเจ้าหน้าที่รัฐจะมีอำนาจมากขึ้นก็ตาม